HOLDING

תחזיק

avital cnaani

אביטל כנעני

TO EDGES

בקצוות

avital cnaani

HOLDING TO EDGES

ONE PROJECT. THREE EXHIBITONS:
NORTH – SOUTH – CENTER.

OCTOBER 2013 – JANUARY 2014

LOHAMEI HAGETA'OT GALLERY
Curator YURI KATZ
Director MICHAL HOROVITZ

BE'ERI GALLERY
Curator & director ZIVA YELLIN

MINSHAR GALLERY
Curator SALLY HAFTEL NAVEH
Director ODED YEDAYA

CATALOGUE
Design & production AVIGAIL REINER [the studio]
Text editing & translation HEMDA ROSENBAUM
Photography YOUVAL HAI

אביטל כנעני

חזיק בקצוות

פרויקט אחד. שלוש תערוכות:
צפון – דרום – מרכז.

אוקטובר 2013 – ינואר 2014

גלריה לוחמי הגטאות
אוצר יורי כץ
מנהלת מיכל הורוביץ

גלריה בארי
אוצרת ומנהלת זיוה ילין

גלריה מנשר
אוצרת סאלי הפטל נוה
מנהל עודד ידעיה

קטלוג
עיצוב והפקה אביגיל ריינר [the studio]
עריכה ותרגום חמדה רוזנבאום
צילום יובל חי
השירים בעמודים 29–31 מופיעים באדיבות זלי גורביץ'

הקטלוג רואה אור בסיוע מנהל התרבות, משרד התרבות והספורט
וקרן יהושע רבינוביץ לאמנויות תל אביב
The catalogue is produced through the support of the Culture Administration, the Israeli Ministry of Culture and Sport & The Yehoshua Rabinovich Foundation for the Arts, Tel Aviv

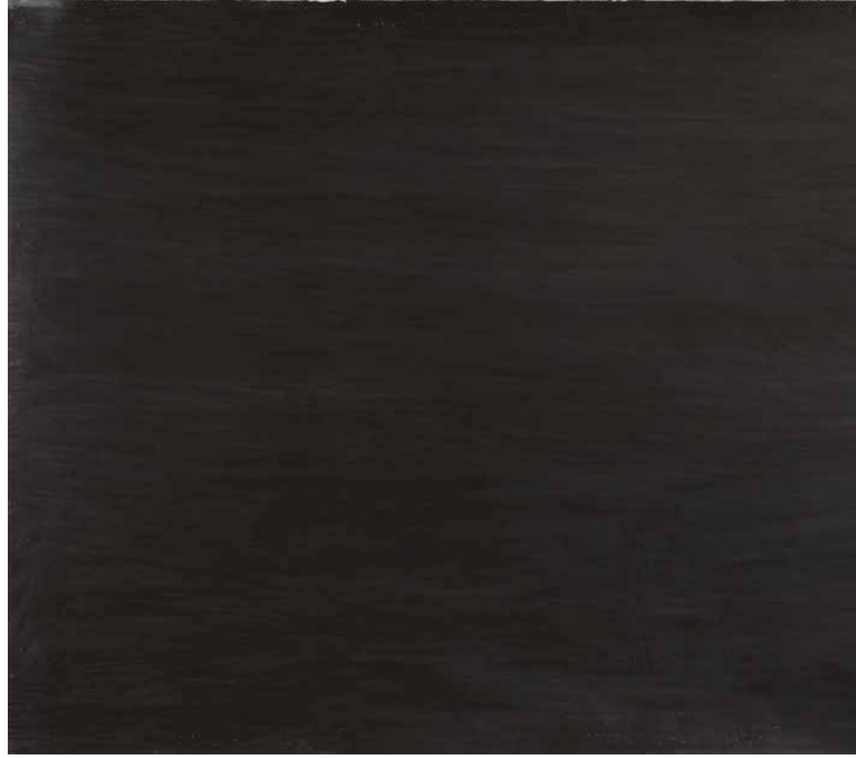
הגלריה בקיבוץ בארי

גלריית קיבוץ לוחמי הגטאות

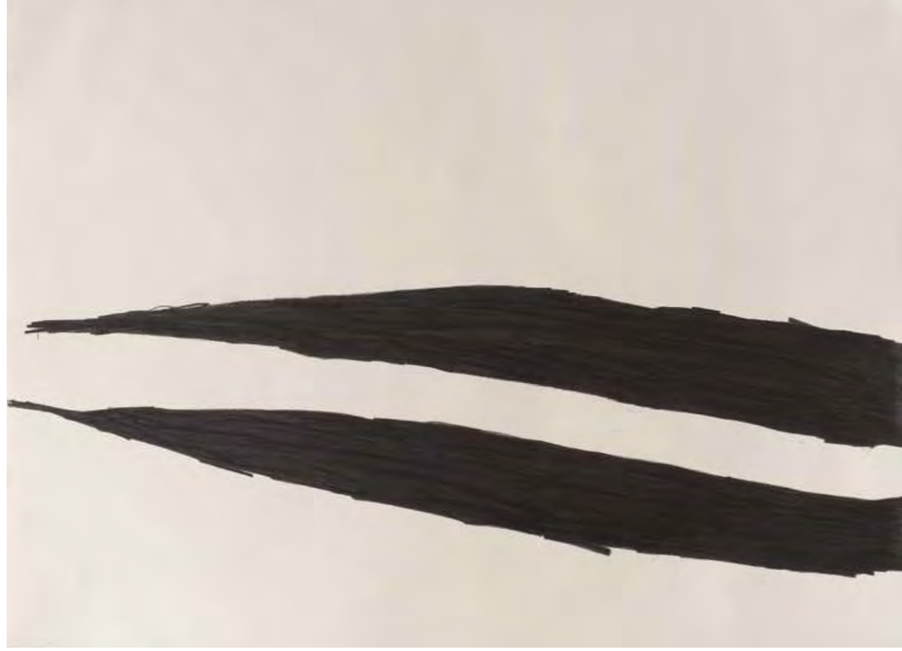
מנשר לאמנות
מכללה | אגודה | מרכז תרבות

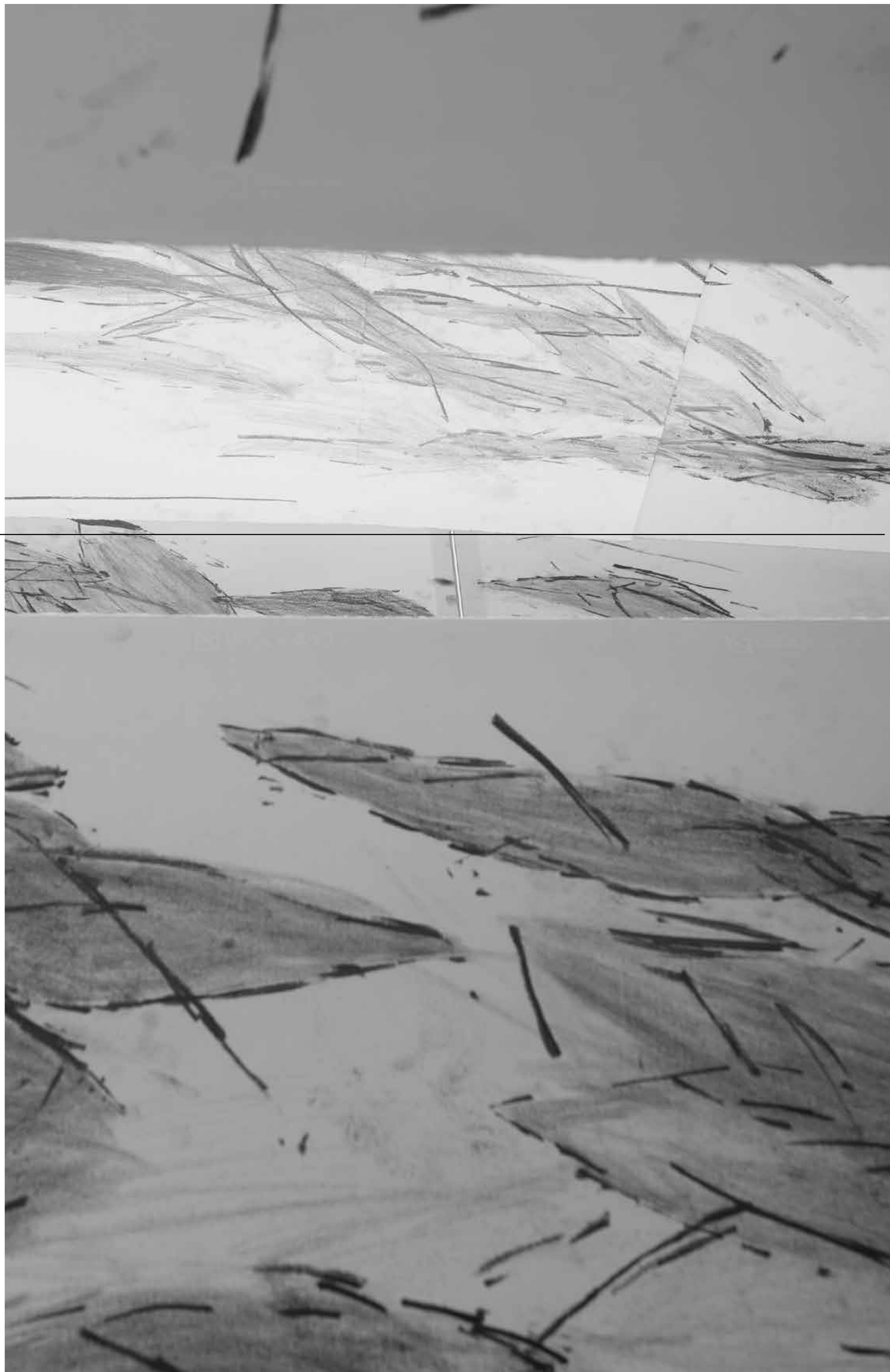

HOLDING TO
EDGES I

LOHAMEI HAGETA'OT GALLERY

תחזיק
בקצוות I

גלריה לוחמי הגטאות

זלי גורביץ׳

פסוקים

טו

שְׁמֹטוּ כֻלָּם שְׁמֹטוּ אָדָם עָלֶיךָ שְׁמֹט: שְׁמֹט כְּתֵפֶיךָ וְאַפֶּיךָ שְׁמֹט
גַּאֲוָתֶךָ: שְׁמֹט אֶת מְעִילְךָ וּשְׁמֹט תַּחְתָּיו גִּוֶּךָ: שְׁמֹט אֶת הַסְּפוּר אֲשֶׁר
שָׁמַעְתָּ אוֹדוֹתֶיךָ: שְׁמֹט רָאשְׁךָ בִּפְנֵי חֲלוֹמֶךָ: שְׁמֹט אֶת הַשָּׁמַיִם אֶת
הַשְּׁמִיכָה אֲשֶׁר עָלֶיךָ: שְׁמֹט אֶת חוֹבוֹתֶיךָ וְאֶת כָּל חֶשְׁבּוֹנוֹתֶיךָ: שְׁמֹט
אֶת חֲלוֹמְךָ אֶת עֲבָרְךָ וַעֲתִידֶךָ: שְׁמֹט אֶת מִגְדָּלֶיךָ אֶת דְּגָלֶיךָ וְאֵלֶיךָ:
שְׁמֹט אֶת שִׁפְלוּתְךָ אֶת כְּפִיפוּתְךָ אֶת שְׁטוּיָתֶךָ: שְׁמֹט אֶת הַשֵּׁמוֹת
וּשְׁמֹט אֶת הַדְּמוּיוֹת: שְׁמֹט אֶת עַצְמְךָ וְעַל מַצָּע אֶת אֵיבָרֶיךָ: שְׁמֹט
כְּשֵׁעָר דַּעְתֶּךָ יִגְלְשׁוּ כְּצֵמוֹת מִשְׁפָּטֶיךָ: כְּבֵדִים וְקַלֵּי־מִשְׁקָל מְנָחִים
עַל צַוָּארֶיךָ: שְׁמֹט גַּשְׁמְךָ לְאַטָּךְ שְׁמֹט עַד לֹא תִּשְׁמֹט: אַל תֹּאחַז אַל
תֵּאָחֵז בִּדְבָרֶיךָ וְנִחַמְתָּ עַל מוֹתֶךָ:

מתוך פ ס ו ק י ם
עמ׳ 23–24, הוצאת הליקון–מודן, 2012

זלי גורביץ׳

קו, נקודה

קַו יָשָׁר
הוּא הַפְּשָׁטָה
שֶׁל חוּט מָתוּחַ
מָתוּחַ כָּכָה
שֶׁלֹּא יָכוֹל
לְהִתְיַשֵּׁר יוֹתֵר
אֲבָל לְשֵׁם כָּךְ
נְחוּצוֹת
שְׁתֵּי נְקֻדּוֹת אֲחִיזָה
בִּשְׁנֵי הַקְּצָווֹת
שֶׁל הַחוּט
כְּלוֹמַר
קַו יָשָׁר
הוּא שִׁיא הַמֵּתַח.

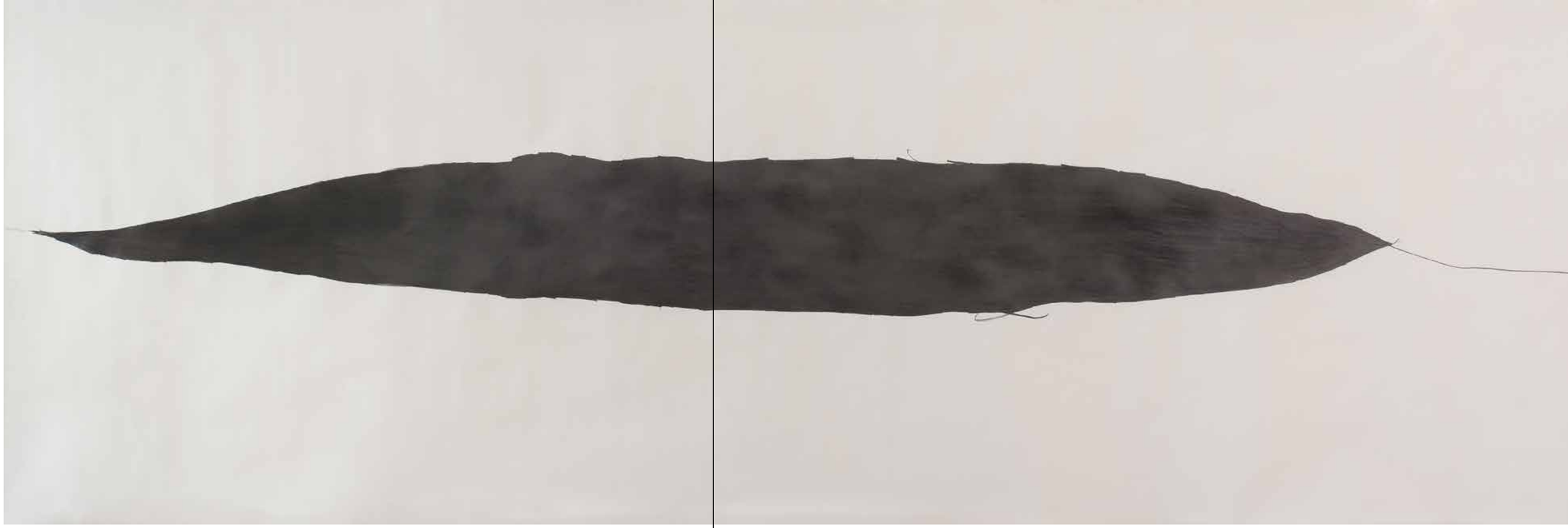
הַקַּו הוּא מֵאֲלָיו
מַה שֶּׁלֹּא תַּעֲשֶׂה אִתּוֹ
הוּא מַמְשִׁיךְ
לֹא עוֹצֵר בִּנְקֻדָּה
סוֹף פָּסוּק
זֶהוּ זֶה
אֶלָּא עוֹבֵר אֶת הַנְּקֻדָּה
כְּמוֹ נָהָר
שֶׁעוֹבֵר אֶבֶן
וּמַבְלִיעַ אוֹתָהּ
בְּלִי שֶׁתֵּדַע
מַה צוּרַת הַנָּהָר
וְאִם יֵשׁ בְּסוֹפוֹ
נְקֻדָּה.

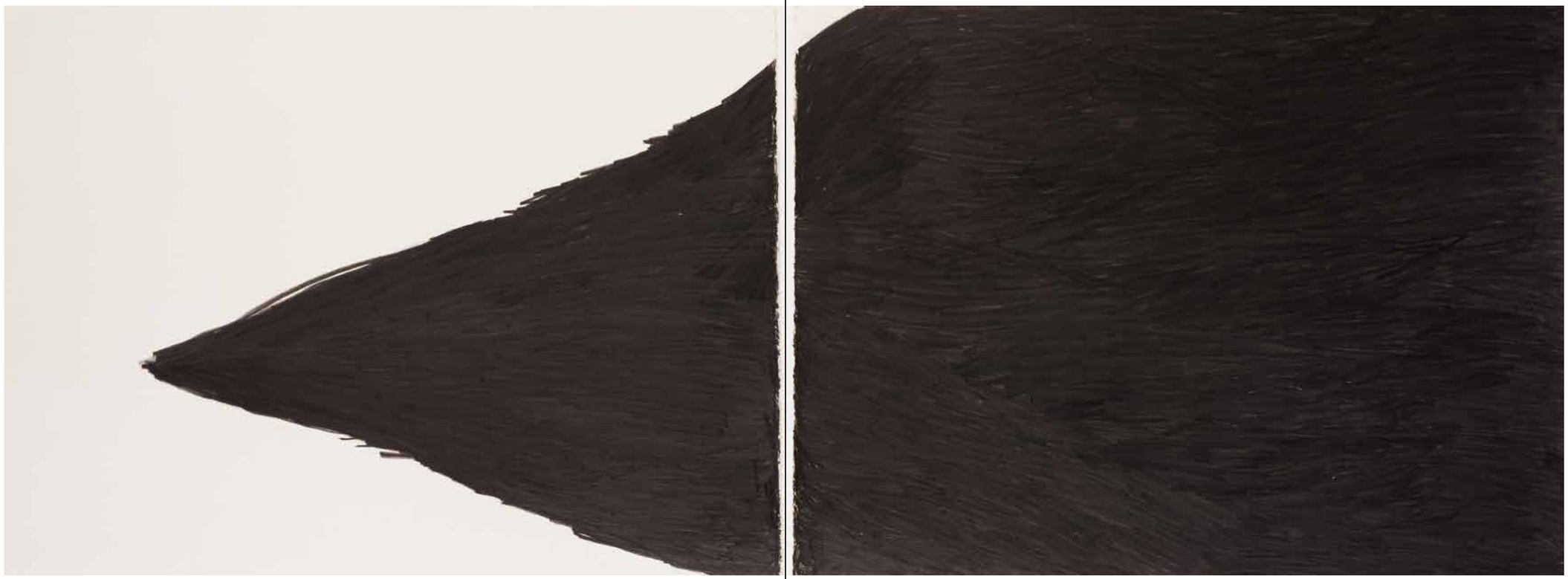
מחוך קובץ שעתיד להתפרסם

HOLDING TO
EDGES II

BE'ERI GALLERY

תחזיק
בקצוות II

גלריה בארי

זיוה ילין

במצב מאוזן

בגלריה בקיבוץ בארי מציגה אביטל כנעני את חלקה השני של **תחזיק בקצוות**, תערוכה המתפרסת על שלושה מוקדים במקביל בשלושה חללי תצוגה בארץ. **בתחזיק בקצוות II** מוצבים רישומי ציפורים שחדלו ממעופן, וכן עבודת וידאו. הרישומים משחירים גיליונות נייר ארוכים המונחים על קונסטרוקציות עץ פיסוליות, פזורים על רצפת חלל הגלריה ומכסים את מרבית שטחה. בחדר ההקרנה מוצגת עבודת וידיאו שמהדהדת את אותו העיסוק בגוף השוכב: נראית בה אישה שרועה על חוף ים, נתונה לחסדי הגלים ההולכים ושבים. היא נסחפת פסיבית, חסרת רצון משלה, כשברקע נשמעת שירה חרישית.

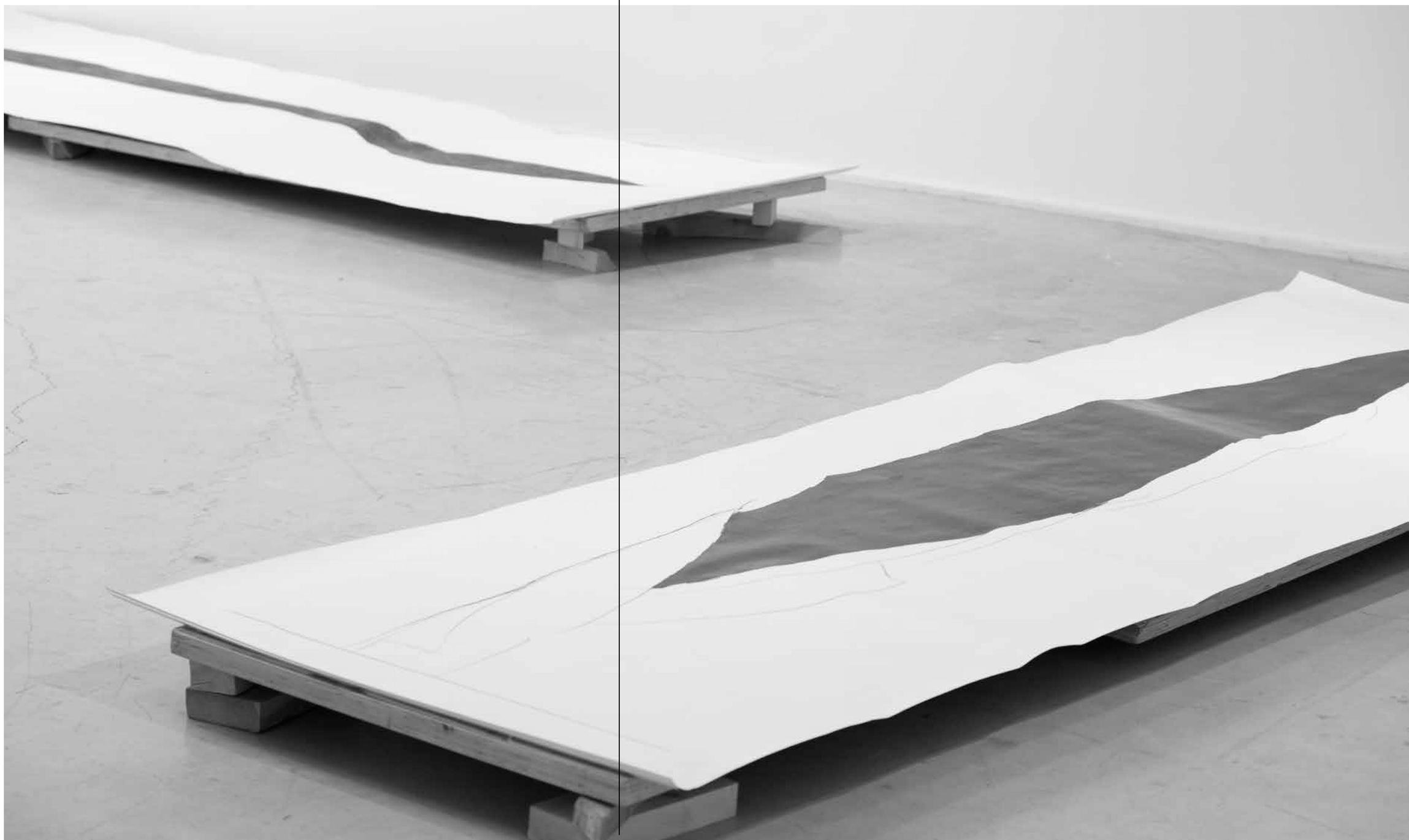
גופות הציפורים המצוירות שרועות גם הן במצב אופקי – כגוף האישה שעל חוף הים – במין אזור דמדומים שבין חי למת. הן מונחות במצב של תבוסתנות, מנוטרלות וחסרות־חיות, כְּמַצָּבהּ של ציפור דרוסה או של דבר־מה שנזרק בצד הדרך, באין בו חפץ עוד. הציפור המתה מקבילה לציור השוכב; שניהם אמורים היו להיות במצב אחר. הציור אמור היה להיתלות אנכית על הקיר, ואילו הציפור צריכה הייתה לעמוד על רגליה או לעוף. מצב השכיבה זר לשניהם.

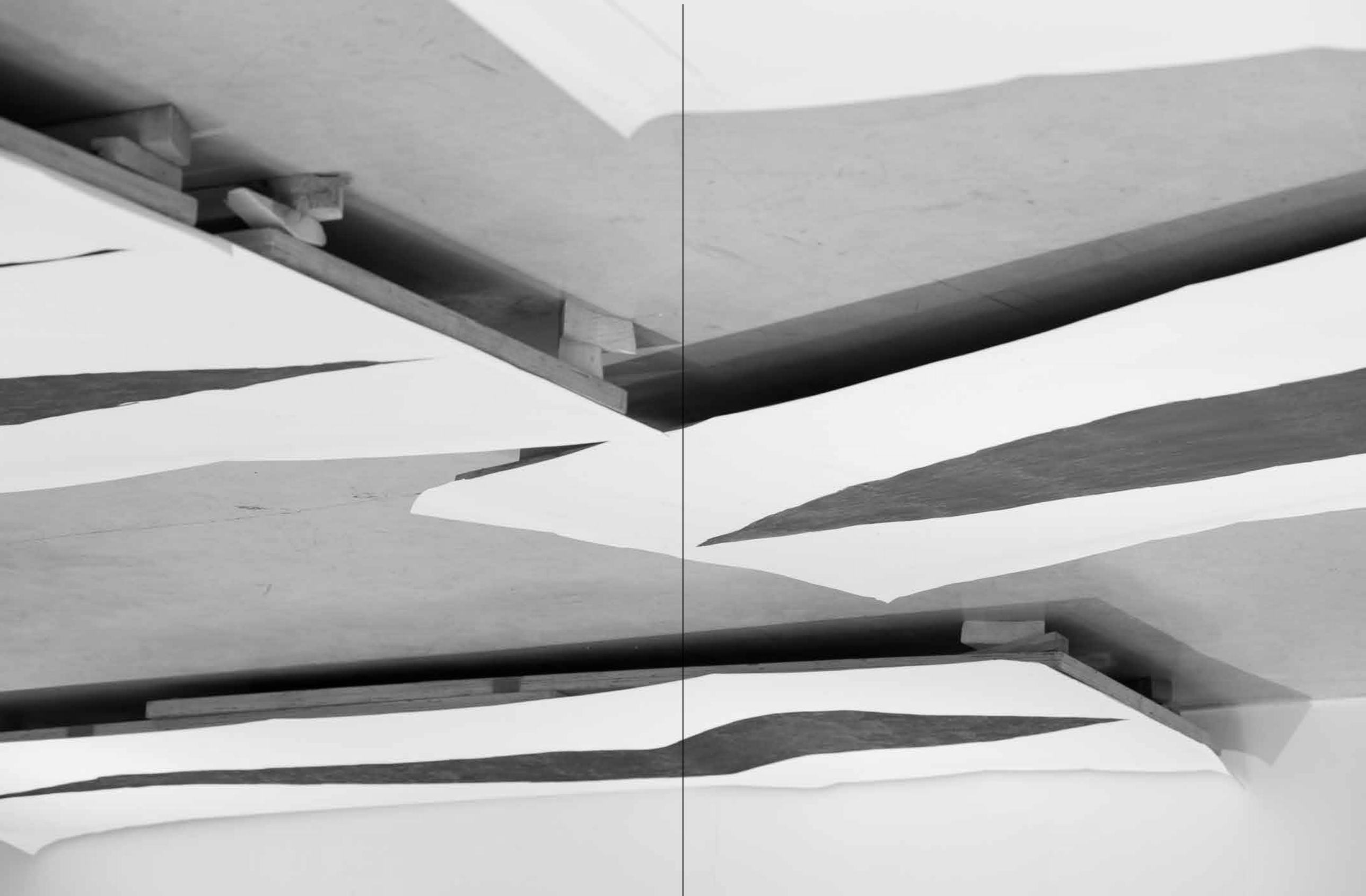
הנוכחות הגופנית־חייתית של הציפורים באה לידי ביטוי ברישומים בתנועת הגרפיט על גבי הנייר, היוצרת תחושה של שְׂעִירוּת – טקסטורה המתכתבת עם פסלי הפורמייקה של האמנית, שגם להם נוכחות פרוותית מעין זו. חומר הרישום שעל הנייר צובר משקל וכובד משלו עד שלעתים, מפאת הכהות, נוצרת אשליה של חור בנייר. כנעני, במהלך בין־מדיומלי פרדוקסלי לכאורה,

שואפת שהרישום שלה יהיה כבד מן הפיסול, ושהפיסול יהיה קל מן הרישום – דבר שהיא אכן מצליחה להשיג. היא מייצרת סוג של תעתוע בחומר, מותחת את גבולות המדיום עד לקצה שלו.

הכתמים השחורים־מוארכים מזכירים דימוי נוסף – את מפת הארץ. מרחב גיאוגרפי, ארץ שהיא "לא גדולה מדי", כזאת שניתן להגיע מקצה אחד שלה לאחר בשעות בודדות. במהלך המקביל לכך, כנעני רושמת על נייר שהוא מעט גדול ביחס למידות הגוף – גדול משאפשר יהיה לאחוז בשני קצותיו בו־זמנית בשתי ידייך... הנייר פועל לכן כמרחב גיאוגרפי וכשדה פעולה, כמו מפה מדומיינת של הארץ. בהשוואה לשני המוקדים האחרים של **תחזיק בקצוות** – בגלריה בקיבוץ לוחמי הגטאות ובגלריה מנשר בתל אביב – זה של הגלריה בקיבוץ בארי מציין את הנקודה הדרומית במפה. דרום הארץ ואזור הנגב מסומנים לרוב בתודעה כמרחב שטוח ואופקי. כזו היא גם ההצבה של התערוכה, המאופיינת כולה במצב מאוזן ושוכב; אך המצב האופקי בתערוכה מעלה על הדעת גם דימוי אחר, של שדה זרוע קברים. נוכחות שקשה להימלט ממנה.

pieces executed in Formica, which also command a feathery presence. The materiality of the drawings builds-up to gather its own mass, creating the illusion of hollowed papers. Cnaani seems to paradoxically confront the two media, aspiring at drawings that are heavier than sculptures and conversely, at sculptures that are lighter than drawings. And this indeed she manages, producing a kind of illusion in matter that stretches the boundaries of their respective properties to their limits.

Those elongated blackened shapes evoke yet another image – the contours of the Land of Israel; a geographical territory then, a country "not too great" in dimensions, one that can be traversed from north to south in a matter of hours. Cnaani's choice of papers echoes this geography, as they are somewhat too large with respect to the human figure, too large to be held at both edges in both hands at the same time… The paper marks a geographical scope and a sphere of action, charting an imagined map of the land. With regard to the two other locations of *Holding to Edges* – the Gallery at Kibbutz Lohamei HaGeta'ot in the north and the Minshar Gallery in Tel Aviv – that of the gallery at Kibbutz Be'eri marks the southernmost spot on the map, an area associated in collective consciousness with flat, horizontal expanses. Such is also the manner of her installation here, which is wholly characterized by a horizontal, reclining position. But the horizontality that prevails here cannot but evoke yet another image, that of a field strewn with graves; here an inescapable presence.

The Gallery at Kibbutz Be'eri presents the second part of *Holding to Edges*, a three-part exhibition by Avital Cnaani. Shown simultaneously in three exhibition spaces across the country, *Holding to Edges II* comprises a drawing installation of fallen birds and a video work. Elongated sheets of paper blackened by the drawing work are laid on sculptural structures made of wood. These are scattered around the exhibition space, covering most of its floor area. The video in the projection room echoes the same thematic of a reclining body: it shows a woman lying on the beach, given to the mercy of waves coming and going. Passively, and lacking a will of her own, she is swept away while a low chanting voice is heard in the background.

The bodies of birds as depicted in the drawings – just as that of the woman on the beach – are sprawled horizontally, as if in a twilight zone between life and death. They lie defeated, in a state of neutralized lifelessness – as that of a bird run-over or a useless object discarded at the side of the road. The dead bird is analogous to the laid-out drawings, since both should have assumed a different state. A painting normally hangs vertically on a wall, while a bird should be poised on its feet or fly. The recumbent position is foreign to both.

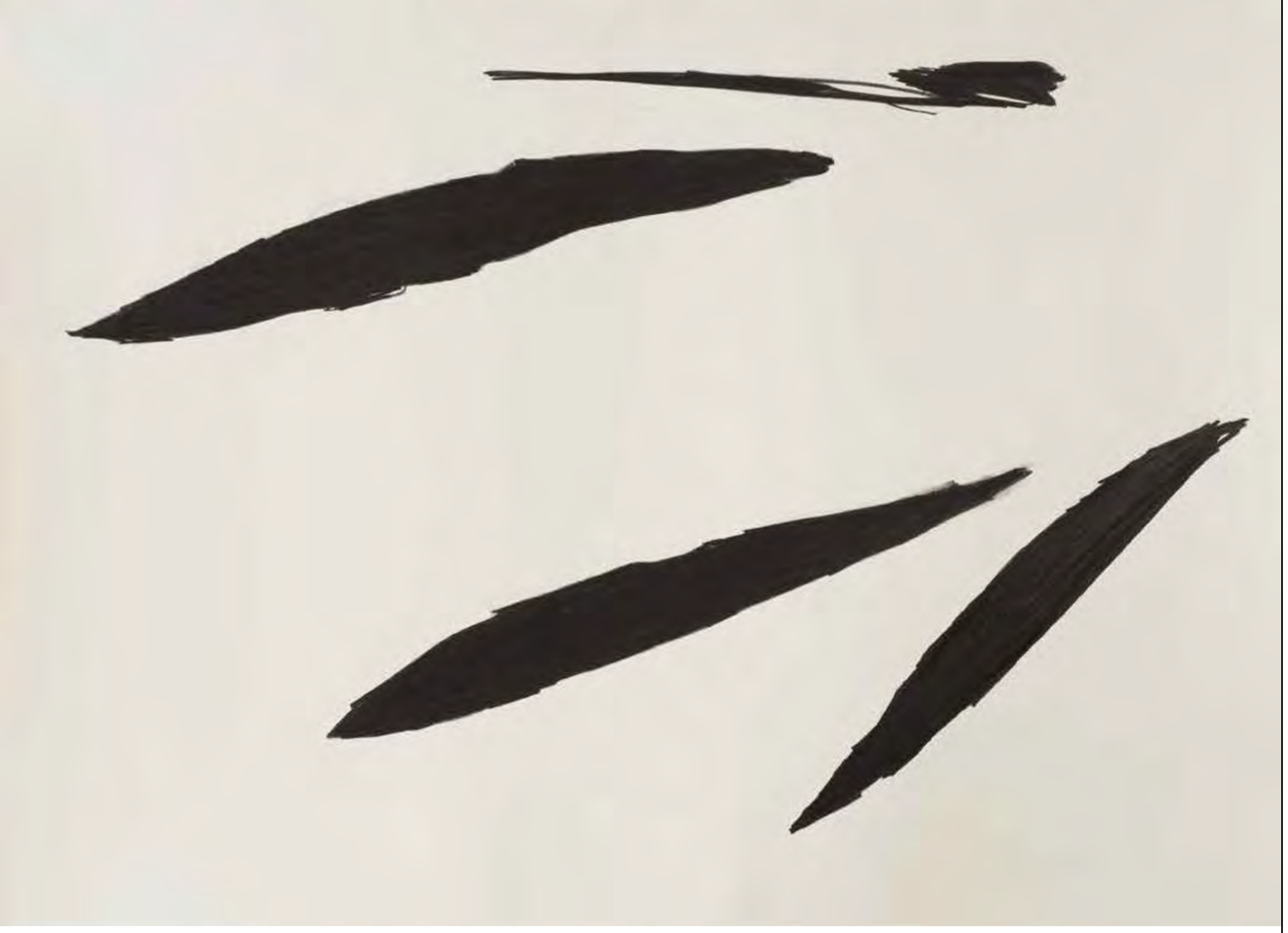
The birds' animalistic physicality is expressed through the motions of graphite on the paper in a way that brings out a feathery texture – one that corresponds to Cnaani's sculptural

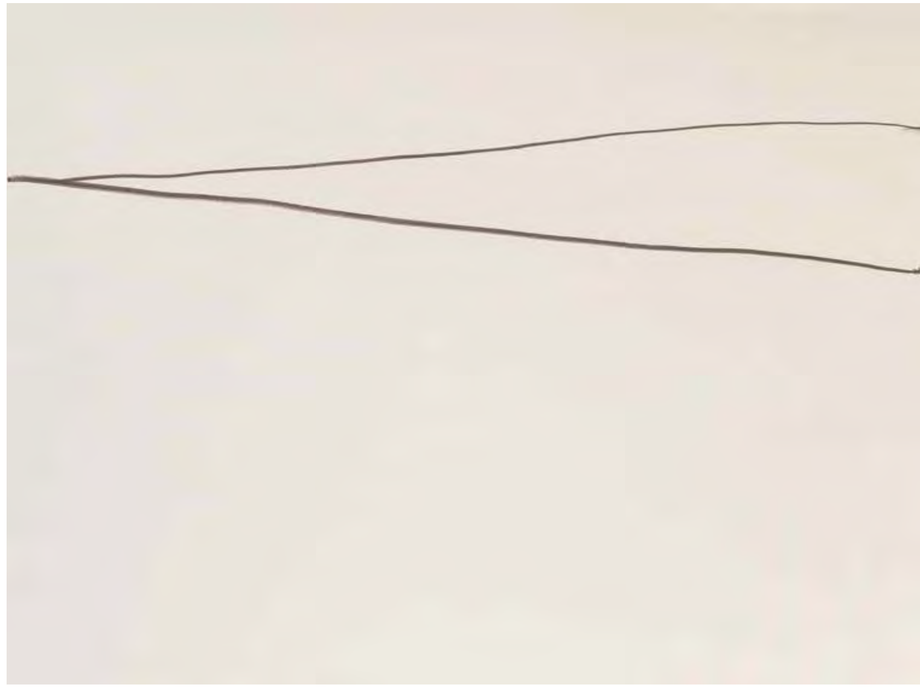

HOLDING TO EDGES III

MINSHAR GALLERY

תחזיק בקצוות III

גלריה מנשר

סאלי הפטל נוה

להחזיק בקצוות

תחזיק בקצוות הוא פרוייקט המתפרס על פני שלושה חללים במקביל: הגלריה בקיבוץ לוחמי הגטאות, הגלריה בקיבוץ בארי וגלריה מנשר בתל אביב. שלושת המיצבים, המשלבים בתוכם פיסול ורישום, נארגים יחד לכדי מהלך אחד שלם, המרחיב את גבולות הפורמט של הרישום הסטנדרטי לעבר קנה מידה מונומנטלי. שינוי הפורמט, הפועל צורנית ומושגית כאחד, משקף את העניין של כנעני בסוגיות של מרחב, פני שטח וקנה מידה; בזה היא מבקשת לפרוץ את גבולות היחיד, פיזית ומטפורית, ולמתוח את מסגרת היצירה עד קצותיה. מאחורי הפרויקט עומדת מחשבה על גמיעת מרחקים, על זמן, על התפרסות מרחבית חובקת־כול – כזו האוחזת את הארץ בכל קצותיה, מצפון ועד דרום ובחזרה למרכז.

כנעני, בשפה הגרפיט והמונוכרומטית־מינימליסטית של רישומיה, ובאמצעות פירוק והרכבה של דימויים המאזכרים חיות ומוות, יוצרת מעין טריטוריות סימבוליות, המבקשות למפות את הטופוגרפיה של פני השטח הישראלים. בין סביבות המיצבים עובר כעין קו אווירי מדומיין, ציר הנמתח לאורכו של המרחב גיאוגרפי הפרוס בין שלושת מוקדי ההתרחשות: גדול מכדי שאפשר יהיה לתפוס אותו ולחוות את כל שלושת מוקדיו בעת ובעונה אחת. המהלך הזה, שאינו ניתן להכלה בשלמותו בחושים, מניב אם כן חוויה פרגמנטרית ובלתי מספקת. 'כישלונה' של האמנית מהדהד אל תוך חוויית המבקר, שאינו יכול להיות נוכח בד־בבד בשלושת חללי התצוגה.

כל אחד מהחללים הוליד מיצב רזה, אווירי ומינימליסטי באופיו, שבו דימוי הנע בין כוחנות, עוצמה ושליטה מכאן ובין שבריריות, עדינות ואינטימיות מכאן. כנעני מתמודדת עם הדינמיקה של יחסי־תלות המתהווה בין ממדי

הנפח, התנועה והחלל – שילוש המגולם באובייקט, בחלל התצוגה המכיל אותו ובצופה המבקר בו. כנעני יוצרת ברישום ובפיסול כבר מראשית עבודתה, ויחסי־התלות הסימביוטיים שבין המדיומים ניצבים בתשתית המיצבים שלה. הללו זולגים בטבעיות האחד לתוך השני, כמנהלים ביניהם דיאלוג הדוק ומפרה. התלות ההדדית כרוכה בשאיפה למתוח את גבולות התצוגה הסטנדרטיים ולהרחיבם, להעמיד איזון חדש בין המדיומים, למוסס את האבחנה המיידית ביניהם ולהציע פרשנות חדשה לחומריות האופיינית לכל אחד, וזאת מבלי לאבד מתכונות החומר שלהם.

במובן מסוים, הרישום והפיסול גם מחליפים ביניהם תפקידים: הרישום מאמץ לעצמו מאפיינים פיסוליים כאשר הוא מבקש לצמוח לממדי ענק ולפרוץ את הגבולות המסורתיים של דף הרישום, להתנתק מן הקיר ולגלוש אל פנים חלל התצוגה. כתמי הגרפיט האינטנסיביים של כנעני, המשחירים גיליונות נייר מוארכים, מבטאים את הרצון הגלום במדיום להצטבר לכדי מסה חומרית, עד כדי אימפקט פיסולי בעל נוכחות תלת־ממדית. אך הפיסול לעומתו דווקא מפגין שפה רישומית מצומצמת ורזה, כזו של גוף שהתרוקן מנפחיותו. הקו הפיסולי הנקי עשוי שבבי עץ דקיקים וגולמיים, שחומריותם מכתיבה נוכחות מינורית ושברירית.

תהליך העבודה של כנעני, אף בהיותו אינטואיטיבי ופרום מטיבו, מוליד תחביר פיסולי־רישומי מגובש והרמטי. השפה החומרית־חזותית שלה היא תוצאה של מהלך אמנותי מתמשך, שקול וספונטני כאחד, הנבנה מתוך מודעות לפעולה הגופנית בחלל. תנועת היד הרפטטיבית, תנוחת הגוף, כובד המשקל ומידת העוצמה המופעלת על המצע ועל חומר הגלם – כל אלה מטביעים את

חותמם על היצירה המוגמרת. אך ניכר שהמחווה הפיזית שחוללה את היצירה אינה נבלעת בפעולה היצרנית או נבלמת בה, אלא היא ממשיכה להדהד בה, גם בתצורתה המוגמרת.

בגלריה מנשר מוצג הפרק השלישי והאחרון של פרויקט **תחזיק בקצוות**. קונסטרוקציות גדולות עשויות עץ וניר מפירות את דממת החלל; הן נחות דוממות על רצפת הגלריה, כמו מרוקנות מחומר וחסרות משקל. שבבי עץ גולמיים וניירות מוכתמים בגרפיט יוצרים צורניות מופשטת לכאורה, המסגירה לפרקים את קווי המתאר של חיה מתה. סימני המוות נצרבו במיצב הזה עד שאינם ניתנים עוד לניעור. הסביבה המינימליסטית של כנעני, אף בהיותה נקייה ואסתטית להפליא, אינה מתיימרת לטשטש את תחושת חוסר האונים, את החולי ואת פרפורי הגסיסה הנודפים ממנה. זהו כמו שדה קטל הזרוע פגרי חיות, בית מטבחיים או זירת טבח שיצאה מכלל משליטה. כנעני מקפיאה במיצב רגע על ציר הזמן, איך אין זה רגע הרואי או דרמטי אלא הרגע שאחרי, זמן של כניעה וחידלון קיומי. הוא מציע את עצמו כאלגוריה פואטית הפתוחה למגוון הקשרים, למציאות חברתית-פוליטית, אינדיבידואלית וקולקטיבית, המעוררת בנו רגשות של חולשה, של פחד ושל אלימות דקדנטית.

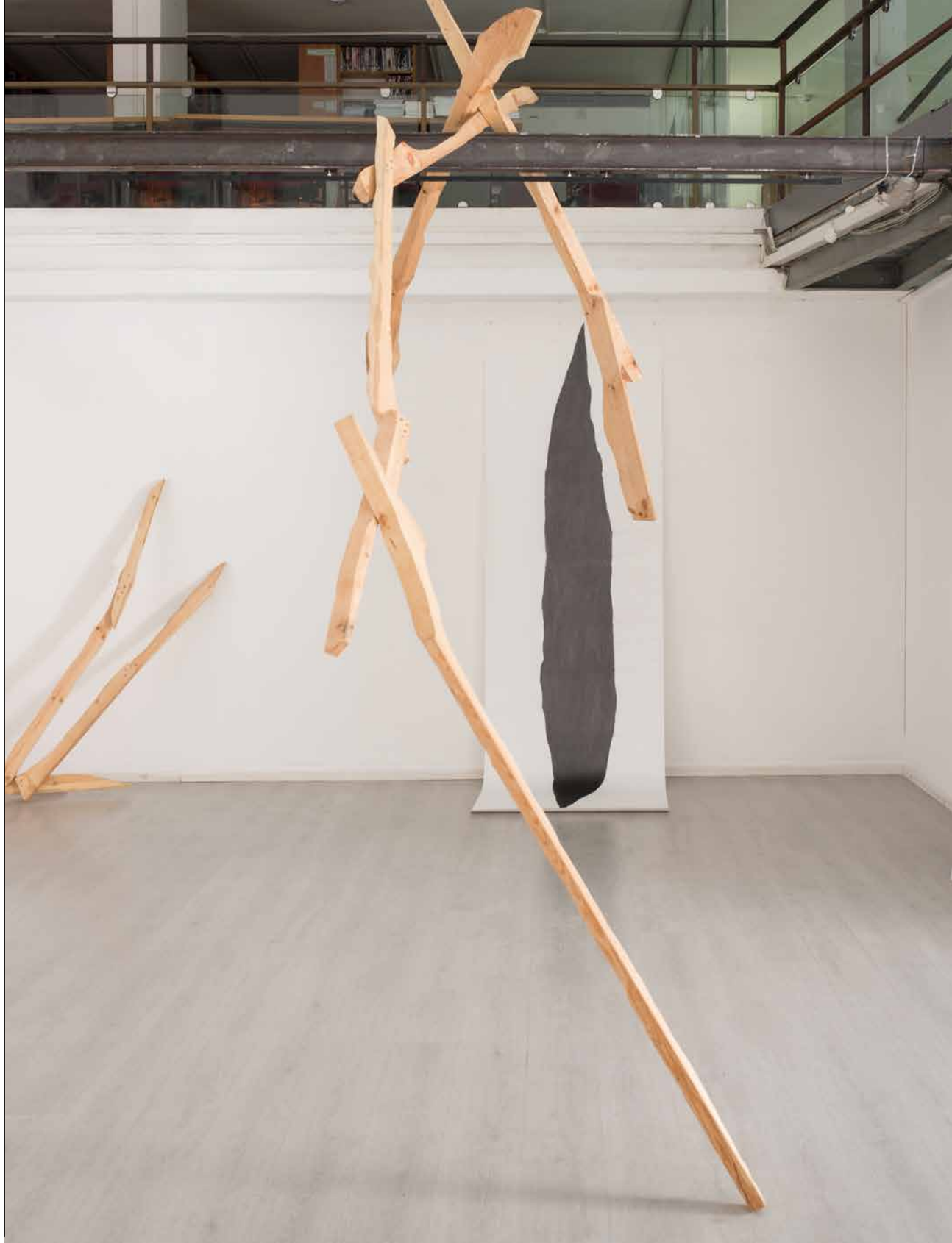
sally haftel naveh

HOLDING TO EDGES

Holding to Edges, a three-part exhibition project by Avital Cnaani, is shown simultaneously in three exhibition spaces: the Gallery at Kibbutz Lohamei HaGeta'ot, the Gallery at Kibbutz Be'eri and the Minshar Gallery in Tel Aviv. All three installations combine work in drawing and sculpture, together forming a whole. The project at large tackles the mediumal boundaries of drawing while pushing them further to monumental proportions. This shift in format, evident both formally and conceptually, reflects Cnaani's current preoccupation with notions of scope, scale and surface; by these she targets the physical and metaphorical boundaries of the self as well as the artistic framework, stretching the limits of both over and beyond.

With her monochromatic and minimal graphic expression, and through her evocative use of broken-down and recomposed forms suggestive of vitality and death, Cnaani creates symbolic-like territories that map the Israeli terrain. The installations are connected by an imagined bee line, an axis extending across the geographical stretch deployed between its three enclaves: a domain too vast to be grasped and taken in all at once. This outline, too great for our sense-perceptions, inevitably evokes a fragmentary and unsatisfactory viewing experience. This 'failure' on the part of the artist resonates in the viewer's experience, as he is unable to attend all three exhibition spaces at once.

Each space spawned an installation of thin, airy and minimalistic qualities, its imagery vacillating between dominance, power and control on the one hand and frailty, subtlety and intimacy on the

of the physical dimension of an action in space. A repetitive hand gesture, the motions of the body, its weight and the amount of pressure applied on the materials and support – all these imprint themselves on the finished work. But it is evident that the physical gesture that generated the work does not disappear in it nor stop at it, but rather continues to resonate trough it even in its finite form.

The Minshar Gallery presents the third and final part of *Holding to Edges*. Large structures combining wood panels and papers are laid throughout the space, disturbing its enduring silence. They lie hushed and motionless, as if emptied of matter, weightless. Slivers of raw wood and sheets of paper, stained with marks of graphite, form seemingly abstract formations, the contours of which nonetheless betray, at times, the lines of a dead animal. The mark of death was imbedded into the work so that it can no longer be shaken off. But Cnaani's pristine and minimalist environment does not even presume to subdue the air of despair, sickness and decay it exudes. The work freezes a moment in time, but not the dramatic and heroic moment one would expect, rather the aftermath of it, a time of submission and existential despair. The work offers itself as a poetic allegory open to myriad contexts of the socio-political, individual and collective situation, awakening in us feelings of helplessness, fear, and reckless violence.

other. Cnaani tackles the dynamic and mutual dependency inherent in spatial dimensions of volume, movement and space – a trio embodied by the art object itself, the exhibition space containing it and the viewer as well, who also inhabits the space. As an artist working in both sculpture and drawing from the start of her artistic career, symbiotic relations of mediumal interdependency had always stood at the basis of her installation work. The two mediums seem to flow into each other organically, engaging as it were in a tight, fruitful dialogue. Their mutual dependency informs Cnaani's formal and mediumal objectives – stretching the boundaries of the conventional exhibition platform, achieving a new inter-mediumal balance, defusing the immediate distinction between mediums, and offering a new interpretation to the materiality of each, but without forgoing their innate qualities.

In a sense, sculpture and drawing exchange roles here. The drawing, by breaking away from the traditional sheet format, adopts what are clearly sculptural properties: it disengages itself from the wall and overtakes the center of the room. The lengthwise graphite blackening of the elongated paper sheets betrays drawing's deep-seated aim of gathering substance, enough so as to command three-dimensional presence and effect a sculptural impact. At the same time, her sculptural works demonstrate a sketchy and lightweight materiality, evoking drawing-like characteristics or a body depleted of its former volume. Cnaani's neat sculptural line is achieved by using delicate slivers of raw wood – a material whose frail consistency commands more of a subdued presence.

Cnaani's work process, however open-ended and intuitive, spawns a unified and hermetic sculpture-drawing syntax. Her visual-material idiom is the product of a continuous work process; both spontaneous and meditated, it is informed by an awareness

רשימת עבודות
LIST OF WORKS

המידות נתונות בס"מ, אורך × רוחב
Measurements are given in centimeters, width×hight

עמ' 3-4 p.
פני ההר MOUNTAIN SURFACE
graphite on paper **גרפיט על נייר**
76×212

עמ' 9 p.
ללא כותרת [נפילות]
UNTITLED [FALLS]
עפרונות ועפרון שמן על נייר
graphite & oil pencil on paper
76×106

עמ' 28 p.
הצמחייה PLANTS
graphite on paper **גרפיט על נייר**
200×70

עמ' 33-34 p.
פני ההר [2] MOUNTAIN SURFACE
graphite on paper **גרפיט על נייר**
152×56

עמ' 35-37 p.
ציפור מתה, תלויה DEAD BIRD HANGING
graphite on paper **גרפיט על נייר**
100×400

עמ' 38-39 p.
ההר השחור BLACK MOUNTAIN
graphite on paper **גרפיט על נייר**
56×152

עמ' 57-58 p.
משך DURATION
graphite on paper **גרפיט על נייר**
100×400

עמ' 59 p.
הקן NEST
graphite on paper **גרפיט על נייר**
56×152

עמ' 61-62 p.
תלוי
graphite on paper **גרפיט על נייר**
152×56

עמ' 63 p.
ניון אוויר AIR FLOW
גרפיט וצי'נוגרף על נייר
graphite & sinograph on paper
76×106

עמ' 64 p.
כתם שחור BLACK STAIN
graphite on paper **גרפיט על נייר**
100×100

עמ' 68-86 p.
תחזיק בקצוות 3 HOLDING TO EDGES
מראה הצבה בגלריה מנשר,
עץ ורישומי גרפיט על נייר
installation view, Minshar Gallery,
wood, graphite on paper

עמ' 7-8 p.
לרוחב LENGTHWISE
graphite on paper **גרפיט על נייר**
152×56

עמ' 11-12 p.
הצמחייה VEGETATION
graphite on paper **גרפיט על נייר**
70×200

עמ' 12-27 p.
תחזיק בקצוות 1 HOLDING TO EDGES
מראה הצבה בגלריה בקיבוץ לוחמי הגטאות,
עץ ורישומי גרפיט על נייר
installation view, the Gallery at Kibbutz Lohamey
HaGeta'ot, wood, graphite on paper

עמ' 44-52 p.
תחזיק בקצוות 2 HOLDING TO EDGES
מראה הצבה בגלריה בקיבוץ בארי, עץ ורישומי גרפיט על נייר
installation view, the Gallery at Kibbutz Be'eri, wood, graphite on paper